כלל גדול פרק שביעי שבת עא.

מסורת הש"ס

א) [עמ"ש לקמן מב: על הגליון]. ב) כריתות יח:. ג) סס יב:. ד) סס טו:. ה) עי' גיר' רש"ל.

הגהות הב"ח

(א) גמרא דפשיטא לו לרבא ואביי וכו' דנפי מיניה ר' זירא מר' אסי: (ב) תוס' ד"ה גרירה וכו' ומה שגורדת קציר לטחינה שעמה: (ג) בא"ד אבל דטחינה שעמה הטיחה:

גליון הש"ס

גמ' אמר רבא הביא קרבן על ראשון. עי' מנחות דף פ ע"ב ותוספות ד"ה כולהו מלוין: שם בילתא דפשיטא להו לאביי ורבא. עי' בכורות ד' יח ע"א תוס' ד"ה לו בנ"ה: שם אבל חלב ודם. עי' לקמן דף פט ע"ב תוס' ד"ה לטורין:

מוסף רש"י

מהו דתימא אמר ר' יהושע בין לקולא. כגון אכל שני אלפי זיתים כגון דמתמיין לא מצטרפין. בין לחומרא. דאם אכל שני זיתים כגון דמתמיין כגון אחד מיני שמים, קמ"ל. ממין אחד חייב אפילו כגון דמתמיין ולא פליג ר' יהושע. דלמומרא קאמר (כריתות יב:).

רבינו חננאל

קצירה (הראשונה) גורדת (הראשונה) קצירה. וכיון שמביא חטאת על קצירה של שגגת שבת נתכפר לו קצירה שהיא בזדון שבת. וכן כיון שנתכפרה הטחינה הראשונה שהיא מכלל הקצירה. שבשתיהן חטאת אחת הוא חייב, גרדה נמי הטחינה הראשונה את הטחינה השניה ונתכפר בשלה. אבל אם נודע לו בקצירה שהיא בזדון שבת ושגגת מלאכות שהוא חייב בקצירה חטאת אחת ובטחינה חטאת אחרת. (מביא) (והביא) בקצירה זו שנודע לו בה. קצירה זו גורדת הקצירה הראשונה ששתיהן קצירה ומעין מלאכה אחת הן, והטחינה הראשונה נגרדת בכלל הקצירה הראשונה. שהקצירה הראשונה והטחינה הראשונה אינו חייב כהן אלא אחת, וכיון שנתכפר מקצתה נתכפר כולה. נמצא שנתכפר בקצירה וטחינה שהיא בשגגת שבת חזרן מלאכות בקרבן שהביא על הקצירה שהיא בזדון שבת ושגגת מלאכות. הטחינה שעימה עומדת במקומה. לכשתזדע לו מביא עליה חטאת. (אמר) אביי (אמר) גם הטחינה הראשונה גורדת הטחינה השניה. שהטחינה אחת היא. ומקשינן ומי אית ליה לרבה גרירה, והא אתמר אכל שני זיתי חלב בהעלם אחת ונודע לו על אחת, וחזר (ונודע לו על אחת וחזר) ואכל (שני זיתי) כזית אחר בהעלמו של שני, אמר (רבא) (רבה) הביא קרבן על הראשון, ראשון ושני מתכפרין שדרי הם בהעלם אחת, שלישי אינו מתכפר שהרי לא היה בהעלמו של ראשון, ואע"פ שהיה בהעלמו של שני, (ו)אין השני גורדו לכפרה. וכן אם הפריש קרבן על השלישי, שלישי ושני מתכפרין, ראשון אין מתכפר שהרי לא היה בהעלמו של שלישי. הביא קרבן על האמצעי נתכפרו כולן שהרי כולן היו בהעלמו של אמצעי. אבל גרירה לא אית ליה. ושנינן רבא כי אמר לה להא שמעתא לא (הוא') (הזה) ליה גרירה, כיון דשמע להא דאמר אביי אפילו הפריש קרבן על אחר מהן כולן מתכפרין, מ"ט כולהו כני ביקתא דדדדי נינהו וגרדי להדדי, סבר ואמר איהו נמי גרירה. ואקשינן אי הכי (דרבא) [דרבה] כאביי סבירא ליה טחינה נמי דשגגת שבת חגרדה לטחינה דזדון שבת. ושנינן קסבר רבה טחינה דשגגת שבת כיון דהיא עצמה גרירה היא לכפרה, לא גרדה אחריתא. וקי"ל כרבה, דאביי תלמידיה הוא והלכתא כרבה. והא שמעתא דפשיטא ליה לרבה ולאביי דקצירה דזדון שבת מצטרפת וגגרדת עם קצירה דשגגת שבת דאע"פ שחלוקין לחטאת, מיבעיא ליה לר' זירא. דבעי ר' זירא קצר וטחן חצי גרוגרת בשגגת שבת חזדון שבת ושגגת מלאכות שחייב שתים, מהו שיצטרפו שני חצאי גרוגרות, בתעלמו של שני. (ו)אין השני גורדו לכפרה. וכן אם הפריש קרבן על השלישי, שלישי ושני מתכפרין, ראשון אין מתכפר שהרי לא היה בהעלמו של שלישי. הביא קרבן על האמצעי נתכפרו כולן שהרי כולן היו בהעלמו של אמצעי. אבל גרירה לא אית ליה. ושנינן רבא כי אמר לה להא שמעתא לא (הוא') (הזה) ליה גרירה, כיון דשמע להא דאמר אביי אפילו הפריש קרבן על אחר מהן כולן מתכפרין, מ"ט כולהו כני ביקתא דדדדי נינהו וגרדי להדדי, סבר ואמר איהו נמי גרירה. ואקשינן אי הכי (דרבא) [דרבה] כאביי סבירא ליה טחינה נמי דשגגת שבת חגרדה לטחינה דזדון שבת. ושנינן קסבר רבה טחינה דשגגת שבת כיון דהיא עצמה גרירה היא לכפרה, לא גרדה אחריתא. וקי"ל כרבה, דאביי תלמידיה הוא והלכתא כרבה. והא שמעתא דפשיטא ליה לרבה ולאביי דקצירה דזדון שבת מצטרפת וגגרדת עם קצירה דשגגת שבת דאע"פ שחלוקין לחטאת, מיבעיא ליה לר' זירא. דבעי ר' זירא קצר וטחן חצי גרוגרת בשגגת שבת חזדון שבת ושגגת מלאכות שחייב שתים, מהו שיצטרפו שני חצאי גרוגרות,

קצירה גורדת קצירה. שניה בכפרתה וטחינה גורדת את הטחינה השניה ונתכפרו כולן דקימא לן אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת וזה שעשה שתי קצירות בהעלם אחד שלא נודע לו בין קצירה לקצירה שחטא ואע"פ שהעלמה של שניה חלוק קצת משל ראשונה סוף סוף העלם אחד הוא דלא נודע לו מטעו בזמנים ודיעות [מטעו] הוא דמחלקות הלכך חטאת זו שנפלה על הקצירה וטחינה ראשונה אתרוייהו קיימא ונתכפרו עם הקצירה כל קצירות שעליו שנעשו בהעלם אחד ועם הטחינה נתכפרו כל הטחינות שעליו כשנעשן בהעלם אחד: **אכל נודע לו על הקצירה.** אחרונה שבזדון ושגגת מלאכות והפרש עליה קרבן הואיל ובקרבן זה לא שייכא טחינה שעמה דהא אכל חדא מיניה לי מדוייהו: **קצירה גורדת קצירה.** ראשונה: **וטחינה שעמה.** של ראשונה: **וטחינה.** אחרונה שכנגדה של ראשונה: **במקומה עומדת.** ומי מתידע ליה מיתייב עלה: **קצירה גורדת קצירה.** כמשפט דשני זיתי חלב בהעלם אחד הן וטחינה שעם קצירה ראשונה היינו משום גרירה דלקח על גב דעיקר קרבן נאו משום קצירה דבהדה אתא הואיל ואיכפר ליה בהדי קצירה בתרייתא גרדה לטחינה שעמה בהדה שהרי שתיהן היו תלויות בקרבן אחד ואין כפרה לזו בלא זו: **וטחינה שכנגדה עומדת במקומה.** דגרירה לגרירה לא אמרינן לאיכפורי טחינה אחרונה עם טחינה ראשונה משום שני זיתי חלב בהעלם אחד דהא קמיימא גופא דגרירה היא דמיכפרה: **שם עטינה אחת היא.** ואע"ג דקמיימא גופא דגרירה אתא אמרינן גרירה לגרירה: **ומי איתי ליה לרבא גרירה.** וטחינה שעמה קפרץ דמגררה עם הקצירה ואע"ג דקרבן נאו מהכיא קצירה איפרש דאינן כולהו נאו גרירה איכא דקצירה וקצירה בהעלם אחד נאו גרירה היא דכל שם עבירה הנכפל כמה פעמים בהעלם אחד אין בו אלא חטאת אחת: **ראשון ושני מתכפרין.** שהרי בהעלמו היה: **שלישי אין מתכפר.** ולא אמרינן הואיל והשני מתכפר עם הראשון שבהעלמו ליגרוריה לשלישי עמו בכפרתו ואע"ג דלא שייך בהדי ראשון: **הביא קרבן על האמצעי נתכפרו כולם.** ואין זה גרירה אלא כולם בהעלם של זה היו: **אביי אמר כו'.** דאית ליה גרירה: **בתר דשמעיה.** רבא מתני דאמר אפילו הביא קרבן על אחד מהם נתכפרו כולם דאית ליה גרירה הדר ביה מיהו ואמר להיא דלעיל דמיכפרה טחינה שעמה בגרירה: **מי איכי.** דבתאני סבירא ליה דאמר גרירה: **עחינה.** שעמה דאיכפרה בגרירה תגרור נמי לטחינה שכנגדה משום שני זיתי חלב בהעלם אחד: **גרירה דגרירה.** כי הך דטחינה קמיימא לא איכפרה אלא בגרירה דלא עליה ולא על קצירה שעמה כא הקרבן אלא דאגריר בהדי קצירה הלכך לא הדרה גרירה לכתריתא משום שם עטינה: **מילתא דפשיטא לו.** דזדון שבת ושגגת מלאכות וחזרן מלאכות ושגגת שבת וחזרן מלאכות ואע"ג דחד גופה דעבירה היא מספקא ליה כו': **קצר ולא נטן.** קצר לו נטן: **חזר וקצר כו'.** ולא נודע לו בינתים על חטאו: **מהו שיצטרפו.** קצירה וקצירה לכשיעור ויתחייב מי הוי העלם אחד ומצטרפי או דילמא כשני העלמות מינהו ולא מצטרפין: **חלוקין לחטאות.** אי הוי כשיעור לכל חד אין אחד מהן מתכפר בקרבן הבא על חברו הלכך לא מצטרפי: **הכי גרסינן וכל היכא דחלוקין לחטאות לא מצטרפי והא מנן כו': חלב וחלב.** שני זיתים והפסיק ביניהם יותר מכדי אכילת פרס דהוו להו שתי אכילות: **אפס אכל חלי זית וחזר ואכל חלי זית.** נאותו העלם וכגון שלא שהה מתחילתו של ראשון עד סוף גמר אכילת אחרון יותר מכדי אכילת פרס ממין אחד מצטרפין: **גריבא למימר.** הא חדא אכילה היא דכשתי אכילות ליכא למאן דאמר חייב: **פוטני.** שם חכם: **שני ממחויין.** שני מיני תבשיל אחד לגי ואחד שלוק: **ורבי יהושע היא.** בכריתות דאמר ממחויין מחלקין לאוכל שני זיתים בהעלם אחד בשני ממחויין לחייבו שתי חטאות ואיצטריכא לאשמעינן דלענין חלי זיעור מצטרפי דמהו דתימא כין לקולא כי הכא כין לחומרא כגון שיעור שלם אמר רבי יהושע דחלוקין הן וגבי שני חלאי שיעור פטור וסיימו וגבי שני זיתים שלימים חייב שתים והיינו חומרא: **אריש מתני.** להא דריש לקיש: **אסיפא מתניגן לה.** ולא איתמר הכי:

מכלל

אקצירה גורדת קצירה וטחינה גורדת טחינה אבל נודע לו על קצירה של זדון שבת ושגגת מלאכות קצירה גורדת קצירה וטחינה שעמה וטחינה שכנגדה במקומה עומדת אביי אמר טחינה נמי גורדת טחינה שם טחינה אחת היא ומי אית ליה לרבא גרירה והא איתמר אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על אחת מהן וחזר ואכל כזית בהעלמו של שני אמר רבא הביא קרבן על ראשון ראשון ושני מתכפרין ג' אינו מתכפר הביא קרבן על השלישי שלישי ושני מתכפרין ראשון אינו מתכפר הביא קרבן על האמצעי נתכפרו כולן אביי אמר אפילו הביא קרבן על אחד מהן נתכפרו כולן בתר דשמעה מאביי סברה אי הכי טחינה נמי תגרר לטחינה גרירה אית ליה גרירה דגרירה לית ליה מילתא דפשיטא להו לאביי ורבא מבעיא לר' זירא דבעי רבי זירא מרבי אסי ואמרי לה בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא קצר וטחן חצי גרוגרת בשגגת שבת וזדון מלאכות וחזר וקצר וטחן חצי גרוגרת בזדון שבת ושגגת מלאכות מהו שיצטרפו אמר ליה חלוקין לחטאות ולא מצטרפין וכל היכא דחלוקין לחטאות לא מצטרפי והתנן אכל חלב וחלב בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת אכל חלב ודם ונותר ופגול בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת זו חומר במינין הרבה ממין אחד וזו חומר במין אחד ממינין הרבה שאם אכל חצי זית וחזר ואכל חצי זית ממין אחד חייב ומשני מינין פטור והוינן בה ממין אחד חייב צריכא למימר ואמר ריש לקיש משום בר תוטני הכא במאי עסקינן כגון שאכלו בשני תמחויין ורבי יהושע היא דאמר תמחויין מחלקין מהו דתימא אמר רבי יהושע בין לקולא בין לחומרא קא משמע לן דלקולא לא אמר לחומרא קאמר והא הכא דחלוקין לחטאות וקא מצטרפי אמר ליה מר אריש מתני לה וקשיא ליה אגן אסיפא מתנינן לה ולא קשיא לן משני מינין פטור צריכא למימר ואמר ריש לקיש משום בר תוטני לעולם ממין אחד ואמאי קרי ליה שני מינין שאכלו בשני תמחויין ור' יהושע היא דאמר תמחויין מחלקין והא קא משמע לן דאמר רבי יהושע בין לקולא בין לחומרא מדסיפא מין אחד ושני תמחויין

מכלל

עין משפט נר מצוה

יג א מיי' פ"ז מהל' שגגות הלכה י:
יד ב מיי' פ"ו מהלכות שגגות הלכה יא:
טו ג מיי' פ"ז מהלכות שגגות הלכה י:
מז ד מיי' פ"ו מהלכות שגגות הלכה ט סמג עשין רינ:
יז ה מיי' שם הלכה ד:
יח ו שם הלכה ז וסי"ד מהלכות מחלכות
מקורות הלכה עז סמג שם:
יט ז מיי' פ"ו מהלכות שגגות הלכה ט:

רב נסים גאון

הבא כגון שאכלו בשני המחויין מחלקין. אצל קיל [מאמר] ר' יהושע במסכת כריתות בפרק אמרו לו אכלת חלב וזדף מו אמר ר' יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה המחויין בהעלם אחד שהוא חייב על כל אחד ואחד. ובגמרא גרסי היכי דמי ה' המחויין, אמר שמואל כאותה ששנינו חמשה דברים בעולה מצטרפין הבשר והחלב והיין והסולת והשמן. חזקיה אמר כגון שאכל מה' אברים. ר"ל אמר אפילו תימא באבר אחד משכחת לה בבתף. ר' יצחק אמר כגון שאכל בה' מיני קדירה. ר' יוחנן אמר כגון שאכלה בה' טעמים. ורבן גמליאל הוא דאמר אין יודיעה לחצי שיעור. בפרק הבונה (לעמן קו) הכותב כ' אותיות בב' העלמות אחת בשחרית ואחת כין הערבים. רבן גמליאל מחייב החכמים פוטרים. ובגמרא גרסי במאי קא מיפלגי רבן גמליאל סבר אין יודיעה לחצי שיעור.

רבינו חננאל (המשך)

והנה קצר וטחן כגרוגרת להתחייב חטאת, אי לא. ואמרו ליה חלוקין לחטאת הן, דזדון מלאכות ושגגת שבת חייב אחת על כולן, וזדון שבת ושגגת מלאכות חייב על כל אחת ואחת, וכיון שחלוקין לחטאות שהעושה מלאכות הרבה אינו חייב אלא אחת, וזה חייב על כל מלאכה ומלאכה חטאת, לא מצטרפי, דהא שגגת שבת וזדון מלאכות פטור הוא דהא אינו חייב אלא אחת בכולן. ואקשינן איני, והא תנן בכריתות פרק ג' אכל חלב וחלב בהעלם אחת אינו חייב אלא אחת, אכל חלב ודם (מותר) (ונותר) כו'. והוינן בה ממין אחד צריכא למימר, ואמר ריש לקיש משום בר תוטני הכא במאי עסקינן כגון שאכלו בב' המחויין, ור' יהושע היא דאמר תמחויין מחלקין. כלומר אם אכל חלב וחלב בב' המחויין חייב ב' חטאות. ולא תימא דר' יהושע סבר (דאמר) (דאכל) חלב בשני חצאי זיתים בהעלם אחד בב' המחויין, המחויין מחלקין ופטור, אלא לחומרא אמרינן לקולא לא אמרינן. והוא כגון דאכל כזית בב' המחויין לפוטרו לא, דהנה אכל ב' זיתי חלב בהמחוי אחד בהעלם אחד חייב אחת בשגגת שבת וזדון מלאכות, בב' המחויין חייב שתים בזדון שבת ושגגת מלאכות. ר' יהושע מאי היא, דתנן בכריתות בפרק ג' א"ר יהושע שמעתי שהאוכל מזבח אחד בה' המחויין בהעלם אחת חייב על כל אחת משום מעילה. ואמרינן התם היכי דמי בה' המחויין. ואמר שמואל (טעמא) [כאותה] ששנינו חמשה דברים בעולה מצטרפין. הבשר והחלב והיין והסלת והשמן]. וחזקיה אמר בחמשה אברים. ורישא לקיש אמר אפילו באבר אחד בכתף. ור' יוחנן אמר בחמשה מיני קדירה. ור' יצחק נפחא [אמר] בה' טעמים. והרי הוא כיון שהוא שני חצאי זית בב' המחויין כמי שאינו שם חייב חטאות היא, וקתני מצטרפין וחייב חטאת. גם זה אע"פ שחלוקין הן לחטאות הן מצטרפות. ושנינן מי סברת הא דריש לקיש משום בר תוטני אריש הוא דקתני שאם אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית ממין אחד חייב, כמלתא דחלוקין לחטאות מוקמי ליה כו' יהושע וכגון שאכלו בב' המחויין. לא אסיפא היא, דקתני סיפא אם אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית אחר משני מינין פטור, עלה אמרי צריכא למימר, ואמר ריל משום [בר] בר תוטני לעולם ממין אחד, ואמאי תני בב' מינין, כגון שאכלו בב' המחויין ור' יהושע היא [דאמר] המחויין מחלקין בין לקולא ובין לחומרא, ונמצא גם זה בדברים שאין חלוקין לחטאות. ואקשינן אי הכי מדסיפא ב' חצאי מין אחד בב' המחויין וקתני פטור,

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com